

СПРАВКА

за отразяване на получени възражения при съгласуването на проект на Правилник за допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Министерство/Идв а от	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви																				
„Електроенергиен Системен Оператор“ ЕАД	<p>Относно: Предложение за допълнение към член 80, ал. 11 от Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове във връзка с начисляване на акциз при участието на крайни клиенти по смисъла на Закона за енергетиката на борсов пазар за покупко-продажба на електрическа енергия.</p> <p>Във връзка с обявена процедура за промени в „Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове“, „ЕСО“ ЕАД предлага следната промяна:</p> <p>Чл. 80, ал. 11 от Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове се променя както следва:</p> <p><i>„Чл. 80, ал. 11 Количествата енергиен излишък по ал. 8, реализирани при „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД се удостоверяват с протокол, съгласно Приложение №22, който се издава от електроенергийния системен оператор. Количествата енергиен излишък, реализирани при „Българска независима енергийна борса“ /БНЕБ/, се удостоверяват с протокол, съгласно Приложение № 22а, който се издава от борсовия оператор по приложен образец.“</i></p> <p>Мотивите на дружеството за исканата промяна са продиктувани от следните обстоятелства:</p> <p>„Електроенергиен системен оператор“ ЕАД (ЕСО) организира балансиращ пазар на електрическа енергия, чиято функция е да покрива небалансите, а именно разликите между предварително заявените и реално потребените/произведени количества електрическа енергия. Същият изкупува излишъка от закупената електрическа енергия на търговските участници, в това число на</p>	<p>Приема се</p>	<p>Предложението се приема.</p> <p>В чл. 80, ал. 10 и 11 се правят следните допълнения:</p> <p>1. В ал. 10 накрая след думата „оператор“ се добавя: „и/или на борсов пазар на електрическа енергия, организиран от титуляр на лицензия за организиране на борсов пазар на електрическа енергия, издадена по реда и при условията на Закона за енергетиката.“</p> <p>2. В ал. 11 се създава изречение второ:</p> <p>„Количествата енергиен излишък по ал.8, реализирани на борсовия пазар на електрическа енергия, се удостоверяват с протокол, съгласно приложение №22а, който се издава от титуляра на лицензия за организиране на борсов пазар на електрическа енергия, издадена по реда и при условията на Закона за енергетиката.“</p> <p>3. Създава се приложение № 22а, към чл. 80, ал. 11:</p> <p><u>Приложение № 22а към чл. 80, ал. 11</u></p> <table border="1" data-bbox="1261 826 1841 1286"> <tr> <td>Период</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Раздел А Данни за титуляра на лицензия за организиране на борсов пазар на електрическа енергия, издадена по реда и при условията на Закона за енергетиката</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Наименование</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Седалище и адрес на кореспонденция</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ЕИК</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Раздел Б: Данни за лицето по чл. 57а</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Наименование</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Седалище и адрес на кореспонденция</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ЕИК</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Кодов № при ЕСО</td> <td></td> </tr> </table> <p>Раздел В: Данни за потребителите за стопански нужди, сключили договор за доставка на енергия с лицето, посочено в раздел Б</p>	Период		Раздел А Данни за титуляра на лицензия за организиране на борсов пазар на електрическа енергия, издадена по реда и при условията на Закона за енергетиката		Наименование		Седалище и адрес на кореспонденция		ЕИК		Раздел Б: Данни за лицето по чл. 57а		Наименование		Седалище и адрес на кореспонденция		ЕИК		Кодов № при ЕСО	
Период																							
Раздел А Данни за титуляра на лицензия за организиране на борсов пазар на електрическа енергия, издадена по реда и при условията на Закона за енергетиката																							
Наименование																							
Седалище и адрес на кореспонденция																							
ЕИК																							
Раздел Б: Данни за лицето по чл. 57а																							
Наименование																							
Седалище и адрес на кореспонденция																							
ЕИК																							
Кодов № при ЕСО																							

	<p>крайните клиенти (консуматори). В случаите, при които краен клиент (консуматор) продава своя излишък от закупена електрическа енергия на ЕСО, същият удостоверява пред Агенция „Митници“, посредством колона, озаглавена „Количество енергиен излишък“ от Приложение № 22 към чл.80, ал.11 от „Правилника за прилагане на закона за акцизите и данъчните складове“, количеството енергиен излишък, за който следва да му бъде възстановен надвзетия акциз.</p> <p>Българска независима енергийна борса“ /БНЕБ/ ЕАД, която започна активна дейност от 2016 г., организира и администрира борсов пазар на електрическа енергия в Република България. След появата на този нов борсов оператор, тези от крайните клиенти (консуматори) по смисъла на енергийното законодателство, които не използват цялата закупена електрическа енергия, вече могат да продадат същата не само на балансиращ пазар, но също така и на организирания от БНЕБ борсов пазар на електрическа енергия.</p> <p>Поради тази причина е необходимо, за целите на възстановяване на надвзетия акциз, БНЕБ също да издава протокол, аналогичен на протокола, издаван от електроенергийния системен оператор, който предлагаме да стане част от „Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове“ като „Приложение № 22а“.</p> <p>Приложен е проект на изменение на бланката на Приложение № 22а.</p>		<table border="1"> <thead> <tr> <th>№</th> <th>Наименование на потребителя</th> <th>Седалище и адрес на управление</th> <th>ЕИК</th> <th>Кодов № при ЕСО</th> <th>Договорено количество енергия за периода, MWh</th> <th>Количество енергиен излишък,</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td></td> <td></td> <td>1</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td>2</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td>3</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td>4</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <p>Долуподписаният</p> <p>декларирам, че представлявам лицето, посочено в раздел А и посочената в този формуляр информация е вярна и точна. Известно ми е, че за неверни данни нося отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс.</p> <p>Дата: Длъжност: Подпис</p> <p>и печат:</p>	№	Наименование на потребителя	Седалище и адрес на управление	ЕИК	Кодов № при ЕСО	Договорено количество енергия за периода, MWh	Количество енергиен излишък,			1							2							3							4				
№	Наименование на потребителя	Седалище и адрес на управление	ЕИК	Кодов № при ЕСО	Договорено количество енергия за периода, MWh	Количество енергиен излишък,																																
		1																																				
		2																																				
		3																																				
		4																																				
„ЛУКОЙЛ НЕФТОХИМ БУРГАС“ АД	Предложените за обществено обсъждане текстове на Правилник за допълнение на Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове целят да се уреди по-подробно редът и начинът за определяне на складовия капацитет и достъпа на лицата до него. Считаме, че това не е постигнато с предложените текстове, доколкото не е съобразено с особеностите на акцизните данъчни	Не се приема	<p>Не се приемат направените предложения, поради следните съображения:</p> <p>1.В разпоредбата на чл. 47, ал. 12 от ЗАДС законодателят е употребил израза „общия максимален складов капацитет за съхранение на енергийни продукти“. Този израз напълно кореспондира с разпоредбите на чл. 48, ал. 2, т. 13, буква „г“ от ЗАДС относно предоставяне на информация за максималния складов</p>																																			

	<p>складове и на разрешените от закона дейности в тях. На първо място, не е отчетена диференциацията на данъчните складове на такива само за съхранение и на данъчни складове, при които производството и съхранението са неразделни елементи от сложен химико-технологичен процес. В тази връзка бихме искали, при обсъждане на окончателните текстове, да бъде взето предвид следното:</p> <p>1. В ал. (1) на новосъздадения чл. 49д предлагаме да се добави уточнение, с което да се отчете спецификата на дейността по преработка и производство на енергийни продукти. Настоящата редакция не уточнява как ще се съотнасят предвидените 15% спрямо различните видове продукти и суровини, при положение, че в нефтопреработвателната промишленост номенклатурата на производствения процес предполага постоянна промяна в стойностите и количествата на ползваните базисни продукти, суровини и адитиви. Затова предлагаме следната редакция:</p> <p><i>«Чл.49д, (1) В случаите по чл. 47, ал. 14 от закона складовия капацитет, който може да се използва от лицата по чл. 47, ал. 12 от закона, представлява не по-малко от 15 на сто от общия максимален складов капацитет от вместимостите за съхранение на всеки отделен вид енергийни продукти, вписани в лиценза, въз основа на предоставената информация за съхраняване на акцизни стоки - по видове стоки и акцизни ставки по чл. 48, ал. 2, т. 13, буква „г“ от закона»</i></p> <p>Предложението е мотивирано и от това, че в рафинериите местата и съдовете за съхранение - резервоарите - са неразделна част от процеса на преработката на нефта, от производството, съхранението и експедицията на горива.</p> <p>Те са обвързани в технологичната схема в</p>	<p>капацитет за съхраняване на акцизни стоки - по видове стоки и акцизни ставки. В действащите разпоредби на ЗАДС не е налице диференциран подход на предоставяне на информация за общия максимален складов капацитет от вместимостите за съхранение на всеки отделен вид енергийни продукти. В допълнение следва да се има предвид, че в действащата разпоредба на чл. 47, ал. 13 от ЗАДС е определено, че разпоредбата на ал. 12 от същия член не се прилага в случаите когато лицензирият складодържател няма достатъчен складов капацитет за съхранение на собствените си енергийни продукти.</p> <p>2.В разпоредбите на чл. 48, ал. 2, т. 13, буква „г“ от ЗАДС законодателят е конкретизирал, че се касае за предоставяне на информация за максималния складов капацитет за съхраняване на акцизни стоки - по видове стоки и акцизни ставки, като не е налице диференциране на информацията за максимален складов капацитет за съхраняване на произведени акцизни стоки– енергийни продукти и на информацията за максимален складов капацитет за съхраняване на акцизни стоки–енергийни продукти, които ще послужат за производството на енергийни продукти.</p> <p>3.Текстът на разпоредбата на чл. 49д, ал. 3, т. 1 от Проекта на Правилник за допълнение на правилника за прилагане на ЗАДС напълно кореспондира с текста на чл. 65, ал. 9, т. 1 от ЗАДС, поради което не следва в него да се посочват конкретни документи, които следва да бъдат приложени към искането на лицата. В случая е налице законодателно решение за определяне на правната рамка на съответните документи, а именно същите да доказват необходимостта от съхранение на енергийни продукти.</p> <p>В разпоредбите на чл. 49д, ал. 3, т. 2 и 3 от проекта е определено, че отношенията между лицензирият складодържател и лицата по чл. 47, ал. 12 от закона се уреждат при равни условия, с които са уредени такива с други лица вложители в данъчния склад, респективно отношенията им се уреждат при спазване на пазарния принцип и при отчитане на пазарната стойност. Тези норми определят уреждане на отношенията им при равни условия, включително и спрямо</p>
--	--	--

	<p>необходима последователност на процесите на нефтопреработка – доставката на суровини, транспорта им до инсталациите за преработка, транспорт, съхранение и смесване на получените междинни продукти (полуфабрикати) до получаването на стокови продукти и тяхната експедиция в различни направления (авто, ж.п., тръбопровод, танкер). Отделните резервоари, поради естеството на продуктите, титулярно са предназначени за съхранението на един и същ нефтопродукт - суровина, полуфабрикат или стоков продукт. Промяна в предназначението на даден резервоар е допустима единствено за продукти със сходни свойства (напр. летен / зимен дизел, бензин А-92Н/бензин А-95Н), но не и при значителна разлика в качествата (напр. бензин/дизел). Това е следствие от специалните изисквания, които нормативната уредба поставя към резервоарите – не само технически, но най-вече във връзка с пожарна безопасност и екология. Тръбопроводните обвързки на резервоарите също поставят ограничения за използването им за съхранение на продукт, за който не са титулярно предназначени (напр. резервоар за бензин, който е обвързан със съответните разтоварища, товарища, тръбопроводи и помпени станции в схема за приемане, съхранение, транспорт и експедиция на бензини, не би могъл да се използва за дизелово гориво, поради липса на съответната инфраструктура).</p> <p>2. Необходимостта от въвеждане на сепарирани подход и критерии за определяне на максимален складов капацитет за данъчен склад с лиценз за производство и складиране, от тези за определяне на максимален складов капацитет за данъчен склад с лиценз само за складиране, се обуславя най-вече от предвидената в самото акцизно законодателство диференциация по отношение на видовете данъчни складове (само за съхранение, съответно за производство и съхранение на акцизни продукти).</p>		<p>съответните изисквания, които лицензирания складодържател има към вложителите и към лицата по чл. 47, ал. 12 от ЗАДС.</p> <p>Също така, следва да се посочи, че лицата, които искат да вложат енергийни продукти в съответния данъчен склад, не могат да знаят предварително техническите спецификации на съоръжението или склада за съхранение, и на спецификациите на съхраняваните в конкретното съоръжение енергийни продукти.</p>
--	--	--	---

	<p>Навсякъде в настоящата версия се говори за „максимален складов капацитет“, без да се отчита че в данъчен склад за производство на базисно ниво се променят и начина на формиране на складовия капацитет, и възможността за предоставяне на свободни обеми.</p> <p>В данъчен склад за съхранение, капацитетът ще зависи единствено от складовата площ и обем.</p> <p>Но складодържател, притежаващ лиценз за управление на данъчен склад за производство и складиране, е поставен в по-неблагоприятна позиция от този, който само съхранява, тъй като в проекта за изменение на ППЗАДС посочените 15% не отчитат спецификата на производство в химическата индустрия, нито съобразяват необходимостта от наличие на запаси, необходими за производствения процес и на получени в процеса продукти. Моля да бъде взето предвид, че в данъчен склад, в който се произвеждат акцизни стоки, складовият капацитет е комплексна резултатна величина, която се определя (неизчерпателно изброено) от:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Използваните технологии; - Организация на процесите в склада, в това число какви операции трябва да се изпълняват: товаро-разтоварни, проверка на количеството и качеството, подобряване или промяна на качеството и т.н.; - Вида на стоките и техните физически характеристики; - Запасите от суровини, които трябва да се поддържат, за да се гарантира производствения процес; - Запасите от суровини, които трябва да се поддържат във връзка със специфични хипотези; - Количествата, които трябва да се складира според вида и асортимента на готовата продукция; - Девиации на пазара, които водят до отклонения в броя на поръчките и количествата за продажба на готова продукция; 		
--	---	--	--

	<p>- Каква система на производство и/или доставка на стоките в склада се използва, съответно през какъв период от време се транспортират стоките;</p> <p>- Наличието на възложители на производство на нефтопродукти по ЗЗНН;</p> <p>- Наличието на търговски договори за доставки/експедиции, договори за възлагане на производство, други търговски отношения свързани с производството на акцизни стоки.</p> <p>С оглед изключително динамичните и променливи параметри на ползваният термин «максимален складов капацитет», в настоящата редакция не е ясно и на какъв период ще се формират тези 15 %.</p> <p>3. Доколкото предложените за обществено обсъждане текстове не отчитат диференциацията на различните складове на такива само за съхранение и на такива, при които производството и съхранението са неразделни елементи от един процес, то те не са пригодени и за ситуацията, при която на производителя е възложено производството на нефтопродукти от трето лице, което предоставя собствена суровина и получава готов продукт („процесинг“/„възлагане на производство“). Такава хипотеза съществува в ЗЗНН, който определя задължения за съхраняване на запаси и по отношение на лица, които са „възложители на производство на нефтопродукти“. В предложения проект на ПД на ППЗАДС това не е отчетено, при което производителят ще бъде силно органичен да предоставя тази услуга на стопански субект, който има желание да бъде възложител на производство на енергийни продукти (по смисъла на ЗЗНН), тъй като няма да може да осигури вместимости, необходими за пълен капацитет на производствения цикъл и съответно—за съхранението на задължителните запаси на</p>		
--	---	--	--

	<p>възложителя, което произтича като задължение от законно предвидената възможност в ЗЗНН. Ограничаването на възможностите на икономическите оператори да извършват дейността си в рамките на предвиденото в закона не е целен ефект на промените в ЗАДС ще бъде в противоречие с неговите принципи.</p> <p>Следва да се отбележи, че възложителят на производство на нефтопродукти е в различно положение от лице, което иска само да ползва временно вместимостите като склад, именно поради описаните по-горе специфики на производствения цикъл, както и на самото естество на търговските взаимоотношения, които са много по-сложни, особено в случаи с договор за процесинг. В тази връзка, предлагаме следната редакция на чл. 49д ал.(2) и на чл. 49д ал.(3):</p> <p><i>«Чл. 49д, ал. (2). 1 Информация за складовия капацитет за съхранение на собствените енергийни продукти се представя с бизнес плана по чл. 48, ал. 2, т. 13 от закона. Като складов капацитет за съхранение на собствени енергийни продукти се представя и капацитет за съхранение на енергийни продукти вложени по договор за преработка и производство, както и за съхранение на произтичащите от него задължителни запаси по ЗЗНН.</i></p> <p><i>2. В случаите, в които е издаден лиценз и за съхранение и за производство, общият максимален складов капацитет за съхранение на енергийни продукти по чл. 47, ал. 12 от закона се определя като разликата на общия максимален складов капацитет на лицензирания складодържател и неговия общ максимален складов капацитет за производство на акцизни стоки. Общият максимален складов капацитет за производство на акцизни стоки се определя от компетентното митническо учреждение по местонахождение на обекта като възможна най-малката стойност, позволяваща непрекъснато и безопасно</i></p>		
--	--	--	--

	<p><i>производство, за постигане на производствения капацитет за акцизни стоки, посочен в чл. 48, ал. 2, т. 13, буква "г" от закона. При определянето му, то може да назначи техническа експертиза, разходите за която се поемат от лицензирания складодържател.»</i></p> <p>«чл. 49 ал. (3) Достъпът за използване на складов капацитет от лицата по чл. 47, ал. 12 от закона се осъществява при следните условия:</p> <p><i>1. представяне от лицата на обосновано искане, към което да бъдат приложени документи, доказващи необходимостта от съхранение на енергийни продукти, включително се посочва и информация за количеството, вида на акцизните стоки и срока, за който лицето има намерение да съхранява енергийните продукти;</i></p> <p><i>2. отношенията между лицензирания складодържател и лицата по чл. 47, ал. 12 от закона се уреждат при равни условия, с които са уредени такива с други лица вложители в данъчния склад, които не са едновременно и възложител по договор за преработка</i></p> <p><i>3. в случай че в данъчния склад няма други вложители, отношенията между лицензирания складодържател и лицата по чл. 47, ал. 12 от закона се уреждат при спазване на пазарния принцип и при отчитане на пазарната стойност.»</i></p> <p>4. Предлагаме, в текста на чл. 49д ал. (3) т.1, по отношение на формулировката „документи, доказващи необходимостта от съхранение на енергийни продукти“, с оглед точното прилагане на изискванията на ЗАДС и ППЗАД, да се посочат точно документите, които следва да бъдат приложени към искането на лицата, и които биха могли да докажат необходимостта от съхранение на енергийни продукти.</p> <p>5. Не на последно място, предлагаме в чл. 49д, ал. (3), да бъде създадена т. 4, чиято разпоредба да</p>		
--	--	--	--

	<p>указва изрично обвързаността на качеството на произвежданите, съхранявани и експедирани енергийни продукти с качество, отговарящо на изискванията на Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол и на другите нормативните изисквания за качество и на приложимите международни стандарти, имплементирани в съответните фирмени технически спецификации. Липсата на изрична уредба в настоящата редакция прави възможно съхранението на горива с качество, отличаващо се от гореописаното, а това води до риск от компрометиране на продукцията по отношение на качество и безопасност и е в ущърб не само на складодържателя, но и на крайния потребител.</p> <p>Предложение за текст на т. 4:</p> <p><i>«4. предоставените за съхранение енергийни продукти следва да отговарят на Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол и на другите нормативни изисквания за качество, както и на техническите спецификации на съоръжението или склада за съхранение, и на спецификациите на съхраняваните в конкретното съоръжение енергийни продукти.»</i></p>		
<p>Българска Петролна и Газова Асоциация</p>	<p>В рамките на общественото обсъждане представям на Вашето внимание становището на Българската петролна и газова асоциация (БПГА) относно проекта на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове (ПИД на ППЗАДС).</p> <p>Последните извършени промени в Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), въвеждащи минимален процент свободен капацитет, резервиран за трети лица бяха приети от сектора с идеята, че точните правила за прилагането на това изискване ще бъдат разписани в правилника към Закона. Различни хипотези следва да бъдат взети предвид при прилагането на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Не се приемат направените предложения, поради следните съображения:</p> <p>1.В разпоредбата на чл. 47, ал. 12 от ЗАДС законодателят е употребил израза „общия максимален складов капацитет за съхранение на енергийни продукти“. Този израз напълно кореспондира с разпоредбите на чл. 48, ал. 2, т. 13, буква „г“ от ЗАДС относно предоставяне на информация за максималния складов капацитет за съхраняване на акцизни стоки - по видове стоки и акцизни ставки. В действащите разпоредби на ЗАДС не е налице диференциран подход на предоставяне на информация за общия максимален складов капацитет от вместимостите за съхранение на всеки отделен вид енергийни продукти. В допълнение следва да се има предвид, че в действащата разпоредба на чл. 47, ал. 13 от ЗАДС е определено, че разпоредбата на ал. 12 от същия член не се прилага в</p>

	<p>новите разпоредби, нещо което според БПГА липсва в проекта на ПИД на ППЗАДС. Сред най-важните въпроси, които следва да получат отговор са как точно се дефинира складов капацитет, необходимостта от разграничение между складовете за производство и складиране и тези които извършват само складиране (особено с оглед спецификата при работата на единствената българска рафинерия), както и правила относно вида и качеството на продуктите, които ще бъдат предлагани за влог в нашите данъчни складове. Последният въпрос е от изключителна важност, тъй като освен проблеми за складодържателите, той може да доведе до влошаване на качеството на горивата в страната. Особено с оглед на факта, че Република България е с едни от най-ниските нива на некачествени горива в ЕС, подобна нормативна пречка би имала изключително негативни последици сред бизнеса и обществеността. В тази връзка предлагам на Вашето внимание с молба при обсъждане на окончателните текстове да бъдат взети под внимание следните уточнения и предложения:</p> <p>1. Относно базата за изчисление на определените в Закона 15% на вложители и дефиницията на складов капацитет БПГА предлага чл.49д, ал. (1) да придобие следната редакция:</p> <p><i>„Чл.49д (1) В случаите по чл. 47, ал. 14 от закона складовия капацитет, който може да се използва от лицата по чл. 47, ал. 12 от закона, представлява не по-малко от 15 на сто от максималния полезен складов капацитет от вместимостите за съхранение на всеки отделен вид енергийни продукти, вписани в лиценза, въз основа на предоставената информация за съхраняване на акцизни стоки - по видове стоки и акцизни ставки по чл. 48, ал. 2, т. 13, буква „г“ от Закона“.</i></p> <p>Мотиви:</p>		<p>случаите когато лицензираният складодържател няма достатъчен складов капацитет за съхранение на собствените си енергийни продукти.</p> <p>2.В разпоредбите на чл. 49д, ал. 3, т. 2 и 3 от проекта е определено, че отношенията между лицензирания складодържател и лицата по чл. 47, ал. 12 от закона се уреждат при равни условия, с които са уредени такива с други лица вложители в данъчния склад, респективно отношенията им се уреждат при спазване на пазарния принцип и при отчитане на пазарната стойност. Тези норми определят уреждане на отношенията им при равни условия, включително и спрямо съответните изисквания, които лицензирания складодържател има към вложителите и към лицата по чл. 47, ал. 12 от ЗАДС.</p> <p>Също така, следва да се посочи, че потенциалните лица, които искат да вложат енергийни продукти в съответния данъчен склад, не могат да знаят предварително техническите спецификации на съоръжението или склада за съхранение, и на спецификациите на съхраняваните в конкретното съоръжение енергийни продукти.</p>
--	--	--	---

Складовият капацитет се състои от мъртъв и полезен обем. Мъртвият обем е неоперативен и складодържателят не разполага с техническа възможност за изваждането му от съда за съхранение. Полезният обем е този, който може да бъде достъпен и съответно предоставен на вложителя с определените от Закона 15%. Следва също така да отбележим, че обемът на съд за съхранение, определен за "резервна - аварийна съдова вместимост", съгласно Общите изисквания, на които трябва да отговарят складовете за съхраняване на запаси по Закона за запасите от нефт и нефтопродукти, е част от общите налични и обявени обеми на склада, но не следва да се счита за част от "полезния максимален обем".

2. Относно разграничаването на складовете за производство и съхранение

2.1. Според БПГА е необходимо въвеждане на диференциран подход и критерии за определяне на максимален полезен складов капацитет за данъчните складове с лиценз за производство и складиране, от тези за определяне на максимален складов капацитет за данъчните складове с лиценз само за складиране, като това се обуславя най-вече от предвидената в самото акцизно законодателство диференциация по отношение на видовете данъчни складове (само за съхранение, съответно за производство и съхранение на акцизни продукти). В данъчен склад за съхранение, капацитетът ще зависи единствено от складовата площ и обем. В данъчен склад за производство и съхранение следва да се отчете спецификата на дейността.

Във връзка с гореизложеното БПГА предлага чл. 49д, ал. (2) да се измени по следния начин:

„1. Информация за складовия капацитет за съхранение на собствените енергийни продукти се представя с бизнес плана по чл. 48, ал. 2, т. 13 от закона.

2. Складодържателите с лиценз за

	<p><i>съхранение и производство на енергийни продукти, представят към складовия си капацитет по т.1 и капацитетът, ангажиран за съхранение на енергийни продукти, вложени по договор за преработка и производство, както и капацитетът, ангажиран по изпълнение на задълженията по ЗЗНН, свързани с тази преработка.</i></p> <p><i>3. Лицата складодържатели, с лиценз за съхранение и производство на ЕП, прилагат към бизнес плана по чл.48, ал.2, т.13 допълнителни обяснителни записки и технически експертизи, когато това е свързано с специфично резервиране и ангажиране на складов капацитет, част от производствения процес".</i></p> <p>2.2 Възможно е при този тип складове да няма предвидена и одобрена техническа възможност за приемане (въвеждане) и експедиция (извеждане) през точки за контрол на енергийни продукти, като те да постъпват в местата за съхранение единствено и само през производствените инсталации и от местата за съхранение към последваща преработка в инсталациите, съгласно технологичната схема на производството.</p> <p>В този случай предлагаме:</p> <ul style="list-style-type: none"> - при данъчни складове за производство и съхранение, в случаи на одобрен съд и обем за съхранение на ЕП, към който не са инсталирани и технологично предвидени точки на контрол за въвеждане и/или извеждане на съответния продукт, то този обем да не е част от "полезен максимален складов капацитет" по чл. 49д ал. (1) <p>2.3. Не на последно място БПГА настоява и за явно разграничение на лицата, които са вложители от тези, които са и възложители по договори за преработка, което е коренно различна ситуация от обикновеното съхранение и предполага различни бизнес и договорни отношения.</p> <p>В тази връзка БПГА предлага чл. 49 ал. (3) т. 2 да</p>		
--	--	--	--

	<p>придобие следната редакция:</p> <p><i>„2. отношенията между лицензиария складодържател и лицата по чл. 47, ал. 12 от Закона се уреждат при равни условия, с които са уредени такива с други лица вложители в данъчния склад, които не са едновременно и възложители по договор за преработка“.</i></p> <p>3. Относно анализа и качеството на енергийните продукти, които следва да се съхраняват</p> <p>Както бе споменато в началото осигуряването на качеството на горивата за пазара е един от най-важните аспекти за членовете на БПГА. Ние не можем да си позволим компромис с този компонент, които би имал отражение върху търговския имидж на нашите компании, дори когато проблемите са нормативно и административно създадени. В тази връзка в ПИД на ПЗЗДС е необходимо да бъдат въведени текстове, които да гарантират, че законоустановените изисквания за предоставяне на складов капацитет на трети лица няма да окажат влияние върху гарантираното от складодържателя качество на горивата. В тази връзка предлагаме следните допълнения в проектния текст:</p> <p>В чл. 49д, ал. (3) се създават точки 4, 5 и 6 със следния текст:</p> <p><i>„4. На предоставяните за съхранение енергийни продукти се извършва качествен анализ от независима сервюрска организация, номинирана от складодържателя. Разходите за анализа са за сметка на лицата по т. 1. Анализът се извършва преди приемане на стоките в склада. При несъответствие на горивата с нормативните изисквания за качество и/или с фирмените технически спецификации, лицензиарият складодържател има право да откаже съхранението.</i></p>		
--	---	--	--

	<p>5. Исканията могат да касаят единствено стоки, намиращи се под режим отложено плащане на акциз.</p> <p>6. Исканията могат да касаят само въвеждане на енергийни продукти в данъчния склад през съществуващи одобрени входящи контролни точки. „Лицата по т. 1 са длъжни да транспортират с осигурено от тях транспортно средство и за своя сметка енергийните продукти до съществуваща одобрена входяща контролна точка съобразно вида на транспорта, одобрен за съответната контролна точка. При последващо експедиране на енергийните продукти от данъчния склад, лицата по т. 1 осигуряват за своя сметка транспортно средство, съобразно вида на транспорта, одобрен за съответната съществуваща изходяща контролна точка.“</p> <p>Предлаганите промени ще гарантират, че приеманите горива следва да отговарят на нормативните изисквания за качество, както и на фирмените технически спецификации, и търговски марки, за специалните видове горива, които отделните складодържатели произвеждат и/или съхраняват.</p> <p>Например, не би следвало в гориво със зимни характеристики да се влага гориво с летни такива. Няма как автомобилен бензин без съдържание на биоетанол да се смесва с такъв, съдържащ 1 или повече % биодобавка, независимо, че попадат в един код от КН на ЕС (27101245 за RON95). За биодизел с код от КТ на ЕС 38260010 имаме различни "поколения" продукт и съответни миксове, като случайно смесване е недопустимо.</p> <p>Остава и проблемът за "партидността" и опазване на качеството по Закона за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ) и Наредбата за качеството на течните горива (НИКТГУРНТК), където се налага окачествяване и проследяване на всяка отделна партида гориво, която се пуска на пазара.</p>		
--	--	--	--

	<p>Същевременно горивата, за които се подава искане, следва да са поставени под режим отложено плащане на акциз, тъй като съхранението на енергийни продукти, които вече са освободени за потребление не се допуска в данъчен склад освен при извънредни обстоятелства и след получаване на разрешение от митническите органи.</p>		
<p>Адвокатско съдружие „Ърнст и Янг“</p>	<p>Проект на Правилник за допълнение на Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове („ППЗАДС“) В рамките на процедурата по обществено обсъждане, бихме искали да изложим нашето становище относно ППЗАДС, публикуван на интернет страницата на Министерство на финансите на 11.08.2020 г. С промени в Закона за държавните резерви и военновременните запаси, обнародвани в Държавен вестник бр. 65 от 21.07.2020г., бяха приети и изменения в Закона за акцизите и данъчните складове („ЗАДС“). Създаде се нова ал. 12 на чл. 47 от ЗАДС, с която за лицензираните складодържатели беше въведено задължение да осигуряват не по-малко от 15 на сто от общия максимален складов капацитет за съхранение на енергийни продукти, вписани в лиценза за ползване от лица, които не са свързани с тях по смисъла на § 1, т. 3 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс („ДОПК“). В тази връзка изразяваме следното становище относно ППЗАДС и предлагаме следните промени с цел внасяне на по-голяма яснота и намаляване на административната тежест за задължените лица. Оставаме насреща за обсъждането им в работни групи или друг удобен за вас формат. 2</p> <p><i>Становище по ППЗАДС и предложения за промени</i></p>	<p>Не се приема</p>	

	<p>1. Противоречие на настоящата правна уредба и на ППЗАДС с основни права и свободи</p> <p><i>1.1.Нарушаване на свободата на стопанска инициатива</i></p> <p>Цялостната правна уредба, свързана със задължението за осигуряване на складов капацитет за ползване от несвързани лица, считаме, че пряко нарушава свободата на стопанска инициатива. Последната е заложена като основна свобода в чл. 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“).</p> <p>Член 6 от Договора за Европейския Съюз („ДЕС“) придава на Хартата същата юридическа сила като тази на Договорите за ЕС. Свободата на стопанска инициатива е залегнала и на национално ниво в чл. 19, ал. 1 от Конституцията на Република България и е потвърдена с Решение № 6 от 25.02.1997 г. на Конституционния съд.</p> <p>Принципа на свободата на стопанска инициатива обособява в себе си няколко съществени свободи, а именно:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1 В този смисъл Решение на СЕС по дело C-426/11 - Свободата на упражняване на икономическа и търговска дейност; - Свободата на договаряне и - Свободната конкуренция, която е залегнала като принцип на правото на ЕС и в чл. 119 от Договора за функциониране на Европейския съюз („ДФЕС“). <p>В този смисъл, считаме, че въведеното задължение за поддържане на складов капацитет за ползване от несвързани лица нарушава всяка от посочените по-горе свободи. Следва да се има предвид, че подобно нарушение влече незаконосъобразност на подзаконския нормативен акт поради противоречие с материалноправни разпоредби, коментирани по-долу.</p> <p>От една страна коментираното изискване ограничава пряко свободата за упражняване на</p>	<p>Направеният коментар не се отнася към обсъждания Проект на ПИД на ППЗАДС, тъй като с него се изразява несъгласие с вече обнародваните и влезли в сила промени в ЗАДС, а в случая с проекта на нормативен акт само се привежда съответствието му с обнародваните промени. Изискването за осигуряване на не по-малко от 15 на сто от общия максимален складов капацитет за съхранение на енергийни продукти, вписани в лиценза, е въведено със законовите разпоредби на чл. 47, ал. 12 – 14 от ЗАДС.</p>
--	--	---

	<p>търговска дейност, като на практика възпрепятства използването дори за собствени нужди на пълния капацитет на едно предприятие, затруднява планирането на дейността на търговеца и ограничава икономическото му развитие.</p> <p>Допълнително, така въведеното изискване пряко и непосредствено влияе и на свободата на договаряне на лицензираните складодържатели, като лишава същите от адекватна защита на техните интереси в процеса на договаряне с вложители, както и по отношение определянето на конкретните елементи на сделките, които сключва с тях. Последното от своя страна определя пряко развитието на икономическата му дейност. В този смисъл практиката на Съда на Европейския съюз („СЕС“) постановява, че свободата на договаряне включва по-конкретно свободния избор на икономически партньор, както и свободното определяне на цената за конкретна престация.</p> <p>При обстоятелства в конкретния случай свободата на договаряне на лицензираните складодържатели е до такава степен ограничена, че се засяга и правото им на свободна стопанска инициатива.</p> <p>На следващо място, следва да се има предвид, че законодателството регулиращо толкова съществена за националната икономика дейност като търговията с петролни продукти следва да гарантира равни правни условия и възможности за участниците на този пазар. Считаме обаче за недопустимо това да се случва чрез намеса на държавата в гражданския оборот между частноправни субекти. Целите, които се твърди да се преследват с въведеното задължение, а именно улесняване на достъпа на участниците на пазара до лицензирани складове, могат да бъдат постигнати по други начини като например облекчаване на материалните изискванията и процедурата за регистрация като лицензиран складодържател. Към</p>		
--	--	--	--

настоящия момент спазването на тези изисквания, сред които попадат такива за определена правна форма на предприятието, за размер на капитала му, за разполагане с определени помещения, отговарящи на критериите на закона за сигурност и контрол, притежаване на определени измервателни уреди и т.н. изискват огромни ресурси и административни усилия от лицата, които искат да се регистрират като лицензирани складодържатели. Съответно тези от тях, които са покрили изискванията, са направили инвестиции в значителен размер по изграждането и привеждането в съответствие на съответните помещения, за тяхната охрана и осигуряването на съответните уреди. С въведеното изискване директно се засяга възможността им за свободно използване на инвестицията им, а оттам и свободата им за упражняване на търговска дейност. Намираме, че законодателната уредба, въвеждаща задължението за поддържане на определен фиксиран минимален складов капацитет за ползване от несвързани лица, пряко нарушава и свободата на конкуренцията. Очевидно лицензирани складодържатели, които са инвестирани в изграждането на помещения и инфраструктура и са спазили и без това високите изисквания на закона, се поставят от законодателя в по-неблагоприятно положение в сравнение с други търговци на горива, които не притежават лицензиран склад.

Не на последно място бихме искали да подчертаем, че правото на свободна стопанска инициатива не може да бъде ограничавано чрез въвеждането на мерки, които не зачитат основното съдържание на посочените по-горе права и свободи.

Освен това следва да се има предвид, че всяко ограничение засягащо свободата на стопанска инициатива следва да се преценява и от гледна точка на принципа на пропорционалност с цел да се провери дали то е действително необходимо и

	<p>преследва цели от общ интерес и защита на законно признати права и интереси на други лица. Считаме, че въвеждането на задължение като обсъжданото за поддържане на определен складов капацитет за ползване от несвързани лица представлява незаконосъобразен и нецелесъобразен опит за вмешателство на държавата на един свободен пазар. Бихме искали да уточним, че въвеждането на подобна мярка, ограничаваща свободата на стопанска инициатива от страна на Българската държава и касаеща задължение на търговските вериги да предлагат българска регионална продукция, привлече вниманието на Европейската комисия и последната изпрати предупредително писмо до страната ни във връзка със започнала наказателна процедура.</p> <p><i>1.2.Нарушаване на правото на собственост</i></p> <p>Цялостната правна уредба, свързана със задължението за осигуряване на складов капацитет, засяга и правото на собственост на лицензираните складодържатели гарантирано от чл. 17 от Хартата и Протокол 1 от Европейската Конвенция за Правата на Човек („ЕКПЧ“) като пряко ограничава разпоредителните им правомощия спрямо притежаваните от тях обекти.</p> <p>Съгласно практиката на Европейския съд по правата на човека под ограничаване на правото на собственост или осъществяване на контрол върху ползването на собствеността се разбира мярка, която е предназначена да „ограничи или контролира“ ползването на собствеността, без да е налице прехвърляне на собственост. Същото разбиране е потвърдено и от СЕС в Решение по дело С-283/11. Последното засяга ситуация при която лицензиран носител на изключителни права за телевизионно излъчване е ограничен свободно да избира телевизионните оператори, с които да сключва договори за изготвяне на кратки телевизионни репортажи и да определя цените за</p>		
--	--	--	--

предоставяне на права за изготвяни на тези репортажи. Наред с останалите свободи, коментирани по-горе, Съдът определя, че всяко ограничаване на правото на собственост трябва да е пропорционално на преследваната от закона цел. Цел, която би могла да обоснове необходимост от ограничаване на правото на собственост, може да бъде единствено защита на друго основно право. В конкретния случай ограничаването на правото на частна собственост се мотивира от необходимостта от повишаване на конкуренцията, като така преследваната от закона цел не се явява по никакъв начин пропорционална на въведеното ограничение. Когато става въпрос за нарушаване на правото на собственост голяма част от практиката на ЕСПЧ (в това число и по дела срещу България) е съсредоточена върху установяването дали отчуждаването на частна собственост води до нарушаване на това основно право. Така например в Решение на ЕСПЧ по жалба № 25701/94 Съдът изследва дали с държавен акт, с който на практика субекти са лишени от правото си на собственост посредством отчуждаване с цел твърдяна защита на национални интереси представлява ограничаване на правото на собственост в общ интерес и в този смисъл е позволено. В конкретния случай ЕСПЧ приема, че засегнатото правителство не е мотивирало отчуждителния акт с достатъчно съществен обществен / социален интерес, който да не може да бъде постигнат по друг начин, освен чрез въпросното ограничаване на правото на собственост.

1.3.Нарушаване на принципа на пропорционалност
 Съгласно чл. 5, ал. 4 от ДЕС принципът на пропорционалност предвижда, че „действията на Общността не могат да надхвърлят необходимото за постигане на целите на настоящия договор“. Така формулираният принцип на пропорционалност, който според постоянната

съдебна практика същевременно е и част от общите принципи на общностното право, изисква актовете на общностните институции да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, следвани от разглежданата правна уредба.

Когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели. Националните институции имат задължение да следят за спазване на принципа на пропорционалност, което се извлича от чл. 1 от Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, който е неразделна част от ДЕС.

Според постоянната съдебна практика на СЕС правото на собственост, като едно от основните права, гарантирани от правото на ЕС, може да бъде ограничавано единствено при условие че тези ограничения действително отговарят на преследваните от Общността цели от общ интерес и че не представляват по отношение на следваната цел непропорционална и нетърпима намеса, която би могла да накърни самата същност на гарантираното по този начин право. Така например в Решение по дело C-402/05 СЕС приема, че националната юрисдикция следва да провери дали е запазен балансът между изискванията на общия интерес и интереса на лицата, които се позовават на защитата на тяхното право на собственост.

В продължение и на аргументите ни развити по-горе, в случая намираме за очевидно, че обсъжданото изискване към лицензираните складодържатели като мярка за повишаване на конкуренцията по никакъв начин не е съобразено и не е пропорционално на засегнатите от него интереси.

2. Противоречие на ППЗАДС със Закона за нормативните актове

Съгласно чл. 26, ал. 1 от Закона за нормативните актове изработването на проект на нормативен акт се извършва при зачитане на принципите на необходимост, обоснованост, предвидимост, откритост, съгласуваност, субсидиарност, пропорционалност и стабилност.

Считаме, че обсъжданият ППЗАДС не е съобразен с принципите за пропорционалност, обоснованост и стабилност поради следните съображения:

- На първо място намираме, че всички заинтересовани страни очакваха с допълненията в ППЗАДС да се внесе много по-голяма яснота и да се засегнат и решат много практически въпроси, които очевидно, че в настоящия текст на Проекта са останали нерешени от законодателя. Въведеното задължение за осигуряване на складов капацитет представлява изцяло ново изискване към лицензираните складодържатели и засяга пряко и в значителна степен техни интереси и признати права (като например правото на собственост). Предвид това считаме, че правилата относно неговото прилагане следва да бъдат много по-ясни, което би довело и до регулиране на засегнатите обществени отношения по един по-стабилен и траен начин. Освен това:

o Фактът, че неизпълнението на въведеното задължение е скрепено с административна санкция и

o Че самото задължение може да има пряко проявление върху финансовите резултати на лицензирания складодържател (ако например той не използва напълно своя складов капацитет, но в същото време не получава и обосновано искане за неговото използване от несвързано лице)

обосновават необходимостта от прецизна подзаконова нормативна уредба, която да сведе до

Направеният коментар не се отнася към обсъждания Проект на ПИД на ППЗАДС, тъй като с него се изразява несъгласие с вече обнародваните и влезли в сила промени в ЗАДС, а в случая с проекта на нормативен акт само се привежда съответствието му с обнародваните промени. Следва да се отбележи, че въведеното с разпоредбите на чл. 47, ал. 12 – 14 от ЗАДС задължение за осигуряване на складов капацитет представлява изцяло ново изискване към лицензираните складодържатели и засяга пряко, и в значителна степен техни интереси и признати права (като например правото на собственост).

	<p>минимум свободното интерпретиране на промените в ЗАДС;</p> <p>Към настоящия момент дори и задължените лица да искат да изпълнят задълженията си и по този начин да избегнат неблагоприятни за себе си правни последици като налагането на административни санкции например, те са в невъзможност да го направят именно поради липсата на детайлно разписани правила. По-долу засягаме и конкретни въпроси и правим предложения за тяхното включване в ПППЗАДС.</p> <p>- В тази връзка считаме за незаконосъобразно, а и за непропорционално цялата административна тежест по привеждането на дейността на задължените лица в съответствие с новото изискване да бъде оставяна на тях. Така например в ПППЗАДС е предвидено задължение лицензираните складодържатели в бизнес план по чл. 48, ал. 2. т. 13 от ЗАДС да предоставят информация за складовия си капацитет. Предвид техническите параметри и особености, които може да има един лицензиран склад, и факта, че в случая не става въпрос за определяне например на площ на обикновено помещение, както и че въведеното задължение води до ограничаване на правото на собственост на задължените лица, считаме, че правила за начина на определяне на складовия капацитет следва да бъдат въведени, за да се избегне произвол, както и необосновано и незаконосъобразно нарушаване на частната собственост в още по-голяма степен.</p> <p>- Към настоящия момент намираме, че към ПППЗАДС липсват и публикувани собствени мотиви, тъй като тези, които са достъпни, на практика преповтарят накратко мотивите към вече обнародваните промени в Закона за държавните резерви и военновременните запаси и в тази връзка предложените допълнения в ППЗАДС са и необосновани. Считаме, че изобщо не е извършен</p>		
--	---	--	--

анализ на значимостта на засегнатите правни отношения, а вместо това е прибързано с изготвянето на проект, който не само не въвежда никаква яснота относно прилагането на законовия текст, но и повдига още повече въпроси.

3. Други практически проблеми в ППЗАДС

Предвид съображенията, изложени по-горе, считаме, че следните допълнения и прецизирания следва да бъдат добавени в ППЗАДС:

3.1. Липсват текстове, които конкретизират как се определя максималният складов капацитет, както и дали същият се определя по видове енергийни продукти, включени в лиценза или общо. Конкретизиране на начина, по който следва да се определя максималният складов капацитет и съответно 15-те процента от него е изключително съществено и за ситуации, в които лицензираният склад се използва например за складиране на течни горива. В подобни хипотези задължението за предоставяне на складов капацитет на трети лице може да доведе на практика до неизползваемост на определени помещения или уреди за съхранение поради опасност от смесване на продукти с различни качества собственост на различни вложители.

3.2. Не е съобразено, че следва да се създаде текст, според който ако в определен разумен срок (до 3 месеца) лицензираният складодържател не получи обосновано искане от несвързано лице за ползване на складов капацитет, той има право да използва своя максимален складов капацитет за собствени нужди (за съхранение на собствени продукти) или да го предоставя на свързано лице (като съхранява продукти на последното).

Както посочихме и по-горе намираме за необосновано задълженото лице непрекъснато да поддържа 15 на сто от своя максимален складов капацитет незаети, ако в продължение на разумен

В разпоредбата на чл. 47, ал. 12 от ЗАДС законодателят е употребил израза „общия максимален складов капацитет за съхранение на енергийни продукти“. Този израз напълно кореспондира с разпоредбите на чл. 48, ал. 2, т. 13, буква „г“ от ЗАДС относно предоставяне на информация за максималния складов капацитет за съхраняване на акцизни стоки - по видове стоки и акцизни ставки. В действащите разпоредби на ЗАДС не е налице диференциран подход на предоставяне на информация за общия максимален складов капацитет от вместимостите за съхранение на всеки отделен вид енергийни продукти. В допълнение следва да се има предвид, че в действащата разпоредба на чл. 47, ал. 13 от ЗАДС е определено, че разпоредбата на ал. 12 от същия член не се прилага в случаите когато лицензираният складодържател няма достатъчен складов капацитет за съхранение на собствените си енергийни продукти.

В разпоредбите на ЗАДС не е предвидена възможност при не получаване на обосновано искане от несвързано лице за ползване на складов капацитет, посоченият данъчен капацитет по чл. 47, ал. 12 да може да се ползва от друго лице, извън предвидените от законодателя хипотези.

	<p>срок, той не е получил искане за използването им от несвързано лице. Според нас подобно задължение единствено би поставило лицензираният складодържател в по-неблагоприятно положение от друг участник на пазара с горива, би намалило необосновано неговия производствен капацитет, което от своя страна наред с нестабилност на финансовото му състояние би могло доведе и до покачване на стойността на съответните енергийни продукти. Като се има предвид, че съгласно мотивите към Закона за държавните резерви и военновременните запаси целта на въвежданото задължение е точно обратната, считаме, че предвиждането и споменатото допълнение е обосновано и необходимо.</p> <p>3.3. Текстът на чл. 49д, ал. 3, т. 4 от Проекта по отношение на словосъчетанието „пазарна стойност“ не е прецизен. На първо място намираме, че и така формулираното задължение е непропорционално и създаващо необоснована тежест за лицензираните складодържатели, а именно да анализират и установяват пазарна стойност по сделки дори и с несвързани лица. Подобно задължение за тях не е предвидено в нито една разпоредба от данъчното законодателство и далеч надхвърля целите, които се преследват с нея.</p> <p>3.4. Текстът на чл. 49, ал.3, т.2 от Проекта също не е прецизиран по отношение на словосъчетанието „равни условия“ по аргументите, които бяха изложени по-горе. Нещо повече, по наше мнение е необходимо да бъде уточнено изискването за прилагане на равни условия, тъй като към настоящия момент не е ясно дали следва да се прилагат единствено еднакви ценови условия или и други такива – например период за съхранение, условия, при които се съхраняват продуктите на вложителите и т.н.</p>		<p>По отношение на словосъчетанието „пазарна стойност“ следва да се има предвид, че същото е употребено в чл. 65, ал. 9, т. 3 от ЗАДС, поради което и в обсъждания проект е правилно да бъде използвано същото словосъчетание.</p> <p>По отношение на словосъчетанието „равни условия“ следва да се има предвид, че същото е употребено в чл. 65, ал. 9, т. 2 от ЗАДС, поради което и в обсъждания проект е правилно да бъде използвано същото словосъчетание.</p>
--	--	--	--

	<p>3.5. Липсват изрични текстове, касаещи удостоверяването на липсата на свободен капацитет от лицензиарния складодържател – например с какви документи следва да се доказва липсата, при какви обстоятелства отказът на лицензиарния складодържател би бил обоснован.</p> <p>3.6. Не е съобразено, че следва да се предвиди и текст, който да позволява по отношение на лицензиран складодържател разполагащ с дългосрочна договореност с вложител(и), която осигурява пълна заетост на складовия му капацитет отпадане на задължението по чл.47, ал.12 от ЗАДС.</p> <p>3.7. В продължение на предложенията, изложени по-горе, считаме, че е препоръчително да се предвиди и текст, позволяващ 100% от складовия капацитет да се ползва и при т.нар. „икономическа собственост“ на продуктите, когато определена група реализира цялостен цикъл на придобиване, включително чрез добив на определени продукти, преработка и реализация на продукцията в страната и чужбина от отделни функционални единици (дружества) в групата.</p> <p>Липсата на ясни правила по прилагането на въведеното изискване за поддържане на складов капацитет води до нарушаване на принципа на ефективност, залегал в правото на ЕС и изразяващ се в забрана спрямо страните-членки за въвеждането на вътрешни правила, които биха направили практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата и изпълнението на задълженията, произтичащи от правния ред на ЕС. Нарушен е също и принципът на правната сигурност, изразяващ се в изискване</p>		<p>В случаят е налице предложена хипотеза, при отказ от страна на лицензиарния складодържател и уведомяване на митническите органи, същите да извършват проверка на обстоятелството за наличие на складов капацитет за ползване от лицата по чл. 47, ал. 12. В тази връзка следва изводът, че лицензиарният складодържател има възможност да представи пред митническите органи всички относими документи, обосноваващи правомерността на отказа му. Конкретното изброяване на документи би могло да доведе до ограничаване на възможността на лицензиарния складодържател да обоснове правомерността на отказа си.</p> <p>С разпоредбите на § 23, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за държавните резерви и военновременните запаси е определено, че в тримесечен срок от влизането в сила на измененията и допълненията на ПИД на ППЗАДС лицензиарните складодържатели привездат дейността си в съответствие с изискванията на чл. 47, ал. 12 и чл. 65, ал. 11 от ЗАДС и писмено уведомяват за това директора на Агенция „Митници“. В случая, с посочената преходна разпоредба се урежда действието на правила спрямо висящи правоотношения, които са започнали, но не са завършени при влизане в сила на промяната.</p>
--	--	--	---

	<p>към правилата в Общността същите да бъдат ясни и прецизни, за да могат лицата несъмнено да определят какви са техните права и задължения и да предприемат съответните стъпки, включително и с оглед възможността на съдилищата да следят за спазването на вменените права и задължения.</p>		
--	--	--	--